

«Туй го искамъ, не ся моля,
 «Сички сте въвъ пленъ;
 «Тукъ се гледа мойта воля,
 «Азъ сжмъ капитанъ!
 «Ако ли, по смѣлость рѣдка
 «Се опрешъ, тогасъ
 «Има една вѣхта смѣтка
 «Тукъ да видимъ съ васъ.
 «Помнишъ още онесъ двама
 «Що на Турци зли
 «Ги въ Германія съ изама
 «Издадохте вий!
 «Чуй, тамъ днеска мре народа
 «Въ бой съ ужасенъ врагъ
 «Дай да минемъ съ парахода
 «На родниятъ брягъ!»
 И гласа му става страшенъ
 При тия слова,
 Нѣмецъ стрѣснатъ и уплашенъ
 Прѣклони глава.
 Бърже параходъ заплува
 Ъмъ желанный край,
 Дунавътъ се по-вълнува,
 Весело играй.
 Много време се измина
 Какъ не бѣ носилъ
 Храбра българска дружина
 — Тзаръ за него милъ.
 А дружината запѣва
 Пѣсень зарадъ бой
 И байрака се развѣва
 Гордо съ лева свой.
 Парахода вече наваля
 На милинтъ брягъ,
 И шанката си свали,
 И мѣ думъ пакъ:

«Хайде, братя, излѣзнете
 «Тука ще се спремъ,
 «И земята цалунете
 «Дѣто ще да мремъ.»
 И отъ радостъ упоени
 При тосъ милий зракъ
 Сички падатъ на колѣни
 На светиятъ брягъ.
 «Братя!» вика имъ войвода,
 Съсъ грѣмovenъ гласъ,
 «Скоро радостно народа
 «Ще посрѣщне насъ:
 «Скоро съ грѣмъ ще поздравимъ
 «Стара-планина,
 «Бървавъ бѣи ще да се биймъ
 «Съ Турски племена!
 «Ний въвъ битки не сме вѣщъ,
 «Малко сме на брой,
 «Но сърдца ни сж горещи
 «Гладни сме за бой!
 «Скоро Турчинъ ще испита
 «Грозната ни моцъ,
 «Правдата е намъ зацита,
 «Свѣтътъ ни е вождъ!
 «Ако ли по зла несеода
 «Срамъ ще ни покрий
 «Свѣтло име въвъ народа
 «Да оставимъ ний
 «То на мене погледнете
 И катъ сжтъ герой:
 «Славна смъртъ си намерете
 «Въвъ отчаянъ бой!»
 И по цѣла околия
 Гласъ ежж живъ, сгрѣнъ:
 «Да живѣе България,
 «Смъръ на злий тиранъ!